

Державний заклад  
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ПЕДАГОГІЧНИЙ  
УНІВЕРСИТЕТ імені К.Д.УШИНСЬКОГО»  
Навчально-науковий інститут фізичної культури спорту та спеціальної освіти  
Кафедра спеціальної та інклюзивної освіти

**ПРОБЛЕМИ СПЕЦІАЛЬНОЇ ТА ІНКЛЮЗИВНОЇ ОСВІТИ І  
РЕАБІЛІТАЦІЇ**

Матеріали XXVIII всеукраїнської науково-практичної конференції

Одеса 2025

УДК 376

П781

**ДРУКУЄТЬСЯ ЗА РІШЕННЯМ**

Вченої Ради ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К.Д.Ушинського» (протокол № 5 від 30.10.25р.)

**РЕЦЕНЗЕНТИ:**

**Гончар І.Л.** – професор, доктор педагогічних наук, професор кафедри спортивних дисциплін Мелітопольського державного педагогічного університету імені Богдана Хмельницького

**Кисличенко В.А.** – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри спеціальної та інклюзивної освіти ННПІ імені О.В.Сухомлинського НУК імені адмірала Макарова

**РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ:**

*Головний редактор – професор **Форостян О.І.***

*Відповідальний редактор – професор **Соколова Г.Б.***

*Технічний редактор – доцент **Начинова О.В.***

***Члени редколегії:***

**Арнаутова Л.В.** – доцент, кандидат медичних наук, доцент кафедри спеціальної та інклюзивної освіти Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К.Д. Ушинського;

**Лещій Н.П.** – професор, доктор педагогічних наук, професор кафедри спеціальної та інклюзивної освіти Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К.Д. Ушинського;

**Маматова З.Р.** – старший викладач кафедри спеціальної та інклюзивної освіти Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К.Д. Ушинського;

**Орленко І.М.** – доктор філософії, доцент кафедри спеціальної та інклюзивної освіти Південноукраїнського національного педагогічного університету імені К.Д. Ушинського;

**Григорєва Л.В.** – директор, вчитель-методист, спеціаліст вищої категорії Одеської спеціальної школи № 75 I-II ступенів Одеської міської ради Одеської області.

Проблеми реабілітації: Збірник наукових праць, Одеса, / редколегія О.Ф.Форостян та ін. – Одеса: видавець Букаєв Вадим Вікторович, 2025. – 208 с.

**УДК 376**

ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» 2025

|                                                                                                                                                                                                         |     |
|---------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|-----|
| <b>Красовська К, ІННОВАЦІЙНІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ РЕАЛІЗАЦІЇ НАСТУПНОСТІ Й ПЕРСПЕКТИВНОСТІ ДОШКІЛЬНОЇ ТА ПОЧАТКОВОЇ ЛАНКАМИ ОСВІТИ</b>                                                                    | 69  |
| <b>Кривонігова О.В., Паніна М.А. КОМПЛЕКСНИЙ ПІДХІД ДО РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ СЕРЕДНЬОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ</b>                                                       | 72  |
| <b>Начінова О.В., Ганган А.С. РАННЯ ДІАГНОСТИКА ТА ЇЇ ЗНАЧЕННЯ В КОРЕКЦІЇ РОЗЛАДІВ МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ</b>                                                                                | 76  |
| <b>Начінова О.В., Георгієва В. ІГРОВІ ТЕХНОЛОГІЇ В ЛОГОПЕДИЧНІЙ РОБОТІ НА ПОЧАТКОВІЙ ЛАНЦІ ОСВІТИ</b>                                                                                                   | 79  |
| <b>Начінова О.В., Поплімах Ю. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІТЕЙ ІЗ ЗАТРИМКОЮ МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ</b>                                                                                            | 83  |
| <b>Привалова О.С., Стахова Л.Л. ІНТЕЛЕКТУАЛЬНІ ІГРИ ЯК ЗАСІБ ПОДОЛАННЯ МОВЛЕННЄВИХ ПОРУШЕНЬ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ</b>                                                                       | 87  |
| <b>Соколова Г.Б., Бойко А. КОРЕКЦІЯ ДИСПРАКСІЇ У ДОШКІЛЬНОМУ ВІЦІ</b>                                                                                                                                   | 91  |
| <b>Соколова Г. Б., Козій К. О. МОНТЕССОРІ-ТЕРАПІЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ІЗ ЗНМ СЕРЕДНЬОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ</b>                                                                   | 96  |
| <b>Соколова Г.Б., Никифорова Ю.С. ПІСОЧНА ТЕРАПІЯ ЯК МЕТОД КОРЕКЦІЇ ПОРУШЕНЬ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ</b>                                                                                | 100 |
| <b>Соколова Г.Б., Пенковська А.В. ЦИФРОВА СЮЖЕТНО-РОЛЬОВА ГРА В УМОВАХ ГЕЙМІФІКАЦІЇ ЯК ІННОВАЦІЙНИЙ ІНСТРУМЕНТ РОЗВИТКУ ГРАМАТИЧНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗАГАЛЬНИМ НЕДОРОЗВИТКОМ МОВЛЕННЯ</b> | 105 |
| <b>Соколова Г.Б., Чередник К.С. КОРЕКЦІЯ МОВЛЕННЄВИХ ПОРУШЕНЬ У ДІТЕЙ СЕРЕДНЬОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ЗАСОБАМИ АРТ-ТЕРАПІЇ</b>                                                                              | 109 |
| <b>Форостян О.І., Анкудінова В. КОРЕКЦІЙНА РОБОТА З ДІТЬМИ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З РОЗЛАДАМИ АУТИСТИЧНОГО СПЕКТРУ</b>                                                                                        | 112 |
| <b>Форостян О. І., Артишева К. О. КОРЕКЦІЯ МОВЛЕННЄВОГО РОЗВИТКУ У ДІТЕЙ ІЗ АУТИЗМОМ</b>                                                                                                                | 115 |
| <b>Форостян О.І., Афтанас М.Є. ЗАСТОСУВАННЯ ЛОГОПЕДИЧНОГО МАСАЖУ У КОРЕКЦІЇ МОВЛЕННЄВИХ ПОРУШЕНЬ У ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ</b>                                                                  | 119 |
| <b>Форостян О. І., Варга В.-Д.М. КОРЕКЦІЯ МОВЛЕННЯ У ДОШКІЛЬНИКІВ ІЗ ЗНМ</b>                                                                                                                            | 122 |
| <b>Форостян О.І., Гаркава М.М. РОЗВИТОК МОВЛЕННЄВОГО ДИХАННЯ ДОШКІЛЬНИКІВ</b>                                                                                                                           | 124 |
| <b>Форостян О.І., Ковалів Р. ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ФОРМУВАННІ МОВЛЕННЄВОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ</b>                                                                                | 128 |
| <b>Форостян О.І., Москаль Д. КОРЕКЦІЯ ДІСГРАФІЇ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ</b>                                                                                                                                 | 130 |
| <b>Форостян О.І., Стоколос А. КОРЕКЦІЯ ДИСЛЕКСІЇ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ</b>                                                                                                                   | 133 |
| <b>Форостян О.І., Тарнавська А.Ф. ВПЛИВ ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ НА РОЗВИТОК ЛЕКСИЧНОЇ СТОРОНИ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ З ТЯЖКИМИ ПОРУШЕННЯМИ МОВЛЕННЯ</b>                                     | 136 |
| <b>Форостян О. І., Фертіченко Н. РОЛЬ ІГРОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В РОЗВИТКУ СОЦІАЛЬНО-КОМУНІКАТИВНИХ НАВИЧОК У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ТЯЖКИМИ ПОРУШЕННЯМИ МОВЛЕННЯ</b>                                        | 140 |

самоконтролем і управлінням своєю діяльністю, що часто призводить до затримок у навчанні і розвитку навичок.

**Висновки та перспективи.** Отже, можна зробити висновок, що диспраксія є складним порушенням розвитку, яке потребує ретельно спланованого корекційного підходу. Така корекція вимагатиме від батьків і логопеда систематичного та структурованого впливу, що базується на принципі «від простого до складного», з урахуванням особливостей діяльності дітей дошкільного віку (ігрові методики з використанням наочних матеріалів) і залучення суміжних спеціалістів (реабілітологів, сенсорних терапевтів тощо). Віримо, що успіх у подоланні диспраксії залежить від ефективної взаємодії спеціалістів і батьків, а також комплексного підходу до корекції, що дозволить закріпити та автоматизувати набуті мовленнєві навички в повсякденному житті дитини, забезпечуючи стійкий корекційний ефект і позитивну динаміку розвитку мовлення.

Список використаних джерел:

1. Конопляста С. Ю. Психолого-педагогічне вивчення дітей з вадами мовлення. Удосконалення підготовки науково-педагогічних кадрів в Україні : зб. наукових праць. К. УДПУ імені М. П. Драгоманова, 1997. С. 112-117.
2. Лазарева І. А., Поволоцька О. О. Особливості проявів артикуляторної диспраксії у дітей дошкільного віку із загальним недорозвиненням мовлення. *Вісник Луганського національного університету імені Тараса Шевченка: Педагогічні науки*. 2018. № 3 (137), квітень. С. 42-48.
3. Логопедія : підручник / [за ред. М. К. Шеремет]. К. : Видавничий Дім «Слово», 2010. 672 с.
4. Мартиненко І. В. Диспраксія в структурі мовленнєвого дизонтогенезу дітей. *Науковий часопис Національного педагогічного університету імені М. П. Драгоманова. Серія 19: Корекційна педагогіка та спеціальна психологія: збірник наукових праць / М-во освіти і науки України, Нац. пед. ун-т імені М. П. Драгоманова. Київ : Вид-во НПУ імені М. П. Драгоманова, 2021. Випуск 40. С. 65-70.*

Соколова Г. Б., Козій К. О.

## МОНТЕССОРІ-ТЕРАПІЯ ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ЗВ'ЯЗНОГО МОВЛЕННЯ У ДІТЕЙ ІЗ ЗНМ СЕРЕДНЬОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ

**Постановка проблеми.** У сучасних умовах воєнного стану в Україні особливої актуальності набувають питання мовленнєвого розвитку дітей із загальним недорозвиненням мовлення (ЗНМ). Мовлення - це один із провідних психічних процесів, що забезпечує соціалізацію, мислення й пізнання навколишнього світу. У дошкільному віці формування мовлення є базою для подальшого інтелектуального та особистісного розвитку. Порушення зв'язного мовленнєвої діяльності впливає не лише на процес комунікації, а й

на формування пізнавальної діяльності, емоційної сфери та соціальної адаптації дитини[5, с. 26].

Проблема полягає в тому, що традиційні логопедичні методики часто зосереджені на механічному відпрацюванні звуковимови, не формуючи при цьому мовленнєвої активності, самостійності та внутрішньої мотивації дитини. Тому пошук ефективних засобів корекційно-розвивального впливу є пріоритетним завданням сучасної спеціальної освіти[4, с. 25].

Одним із перспективних напрямів у логопедичній практиці є використання Монтессорі-терапії, що поєднує принципи гуманістичної педагогіки та сенсомоторного розвитку.

**Аналіз останніх досліджень і публікацій.** Проблему розвитку зв'язного мовлення у дітей із ЗНМ досліджували Е. Данілавічуте, Ю. Рібцун, Л. Трофименко та ін., які наголошували на необхідності системного підходу до формування мовленнєвих умінь[2, с. 45]. Ідеї М. Монтессорі щодо сенсорного виховання, свободи вибору та розвитку самостійності дитини адаптовані у працях сучасних українських учених – М. Родненко, Т. Сак, Ю. Шевченко, які розглядають Монтессорі-терапію як засіб стимуляції мовленнєвої активності у дітей з особливими освітніми потребами[1, с. 32]. Проте питання використання елементів Монтессорі-підходу саме для розвитку зв'язного мовлення у дітей середнього дошкільного віку із ЗНМ потребує подальшого вивчення та узагальнення.

**Мета статті.** Обґрунтування ефективності використання Монтессорі-терапії як засобу розвитку зв'язного мовлення у дітей середнього дошкільного віку із загальним недорозвитком мовлення.

**Виклад основного матеріалу дослідження.** Загальний недорозвиток мовлення (ЗНМ) – це складне мовленнєве порушення, при якому у дітей з нормальним слухом і збереженим інтелектом спостерігаються відхилення у формуванні всіх компонентів мовної системи: фонетико-фонематичного, лексичного та граматичного. При цьому мовлення таких дітей є несформованим у цілому – вони відчувають труднощі не лише у вимові, але й у розумінні мовлення, побудові висловлювань, уживанні граматичних форм.

Причинами ЗНМ можуть бути перинатальні ураження нервової системи, органічні дисфункції центральної нервової системи, мовленнєві або психоемоційні травми, спадкові фактори, а також тривалі соматичні захворювання. Внаслідок цього у дитини спостерігається затримка формування мовленнєвих функцій, що, у свою чергу, впливає на розвиток мислення, пізнавальної діяльності, емоційно-вольової сфери та соціальної адаптації.

Як зазначають Є. Соботович, В. Тищенко та інші дослідники, загальний недорозвиток мовлення характеризується кількома рівнями – від повної відсутності мовленнєвої діяльності до розгорнутого, проте структурно й фонетично недосконалого мовлення[2, с. 47].

Такі діти нерідко мають супутні труднощі у розвитку пізнавальної діяльності – недостатню концентрацію уваги, обмежений обсяг пам'яті,

повільний темп мислення, труднощі у сприйнятті просторових відношень. Важливим чинником, який зумовлює мовленнєві порушення, є недостатній рівень сенсорного розвитку. Діти погано розрізняють кольори, форми, величини, звуки, що безпосередньо впливає на становлення фонематичного слуху та артикуляційної моторики.

У зв'язку з цим корекційна робота з дітьми із ЗНМ повинна бути не лише мовленнєво спрямованою, а й комплексною, охоплюючи розвиток сенсорних процесів, дрібної моторики, уваги, пам'яті, мислення, емоційно-вольової сфери.

Діти середнього дошкільного віку (4–5 років) із загальним недорозвитком мовлення характеризуються системними порушеннями мовленнєвого розвитку. Такі порушення виявляються у недостатньому обсязі активного словника, неточностях і спотвореннях звуковимови, несформованості граматичної будови мовлення, труднощах у побудові зв'язних висловлювань, зниженні мовленнєвої активності та мотивації до спілкування, а також у недостатньому розвитку сенсорних процесів, що забезпечують сприймання та диференціацію мовленнєвих звуків.

Крім цього, у них часто спостерігаються уповільнений темп психічного розвитку, низька концентрація уваги, труднощі регуляції поведінки, порушення дрібної моторики. Це зумовлює потребу у створенні таких педагогічних умов, які забезпечують сенсомоторну активність, самостійність і практичне засвоєння мовленнєвих навичок.

Одним із найефективніших напрямів такої роботи є застосування елементів Монтессорі-терапії, яка базується на принципі природного розвитку дитини через діяльність.

Метод Монтессорі – це унікальна педагогічна система, створена італійським лікарем і педагогом Марією Монтессорі. Її підхід ґрунтується на гуманістичній концепції розвитку дитини, визнанні її активної ролі в навчанні та повазі до індивідуального темпу розвитку. Центральним принципом Монтессорі-терапії є створення спеціально організованого предметно-розвивального середовища, у якому дитина має можливість самостійно обирати діяльність, маніпулювати дидактичними матеріалами, розвиваючи при цьому сенсорні, когнітивні та мовленнєві здібності.

Основна мета цього методу полягає не лише у навчанні, а й у корекції та розвитку психічних процесів — уваги, пам'яті, мислення, сприймання, а також у формуванні мовлення як провідного засобу пізнання і спілкування. Робота з Монтессорі-матеріалами стимулює сенсомоторну активність, що є базою для становлення мовленнєвої діяльності дитини.

Застосування елементів Монтессорі-терапії у роботі з дошкільниками із ЗНМ є доцільним та ефективним, адже дозволяє через сенсомоторну діяльність формувати передумови мовлення, підвищувати рівень пізнавальної активності, координації рухів та емоційно-вольової регуляції.

Таким чином, Монтессорі-терапія виступає природним, м'яким і водночас результативним засобом у системі логопедичної допомоги дітям із загальним

недорозвитком мовлення, сприяючи гармонійному розвитку мовлення, мислення та особистості в цілому.

З метою перевірки ефективності застосування елементів Монтессорі-терапії у корекційній роботі з дітьми із загальним недорозвитком мовлення було проведено експериментальне дослідження.

Дослідження проводилося на базі Наєждівського закладу дошкільної освіти сла-садок «Сонечко» с. Наєждівка.

У дослідженні взяли участь 12 дітей середнього дошкільного віку (4–5 років) із ЗНМ II–III рівнів. Було проведено діагностику рівня розвитку зв'язного мовлення, словникового запасу, граматичної сторони мовлення, мовленнєвої ініціативи та сенсомоторних навичок із використанням таких методик, як «Опис предмета за картинкою» (для визначення рівня сформованості зв'язного мовлення), «Склади розповідь за серією сюжетних картинок» (для оцінки граматичної побудови висловлювання), «Назвидію» та «Добери слово» (для дослідження активного словника), а також вправи з Монтессорі-матеріалами («Вкладиші», «Циліндри», «Рожева вежа») для розвитку дрібної моторики та сенсорного сприймання [3, с. 18].

Результати первинної діагностики показали, що 58 % дітей мали низький рівень сформованості зв'язного мовлення, 34 % — середній, і лише 8 % — достатній. Діти відчували труднощі у побудові логічно послідовних висловлювань, порушували граматичну структуру речення, обмежувалися короткими фразами й демонстрували низьку мовленнєву активність.

На основі отриманих результатів була розроблена та впроваджена програма корекційно-розвивальної роботи, спрямована на активізацію мовленнєвої діяльності дітей середнього дошкільного віку із загальним недорозвитком мовлення засобами Монтессорі-терапії.

Метою програми стало формування у дітей умінь зв'язно висловлювати свої думки, розширення словникового запасу, розвиток граматично правильного мовлення, стимулювання мовленнєвої ініціативи та впевненості у спілкуванні.

Основними завданнями корекційно-розвивальної роботи є: розвиток сенсорних і моторних передумов мовлення, стимулювання мовленнєвої активності через ігрову діяльність із Монтессорі-матеріалами, формування навичок побудови логічно послідовних висловлювань, удосконалення граматичного ладу мовлення та вміння користуватися простими і складними реченнями, розвиток самостійності, уваги, пам'яті, мислення та емоційної регуляції.

Програма реалізовувалася протягом трьох місяців і включала заняття тривалістю 25–30 хвилин, які проводилися тричі на тиждень у невеликих підгрупах (по 4–6 дітей). У роботі використовувалися класичні Монтессорі-матеріали: мовленнєві коробки, кольорові таблиці, сенсорні вкладиші, «Рожева вежа», «Коричневі сходи», «Металеві рамки», а також природні та побутові предмети, що забезпечували зв'язок мовлення з практичною діяльністю [3, с. 102].

Після проведення формувального етапу зафіксовано суттєве підвищення мовленнєвих показників: 92 % дітей продемонстрували підвищення рівня зв'язного мовлення (здатність самостійно складати короткі описові чи сюжетні розповіді), 88 % - покращення граматичної правильності висловлювань (використання узгоджених форм і простих складних речень), 83 % - розширення активного словникового запасу, 75 % - підвищення мовленнєвої ініціативи (дитина частіше вступає у діалог, коментує власні дії, звертається до дорослого або однолітка), 67 % — помітне покращення сенсомоторного розвитку (координація рухів, розвиток дрібної моторики, уваги та зорово-моторної координації).

Отримані результати підтвердили, що використання Монтессорі-терапії як інтегрованої форми логопедичної допомоги забезпечує ефективне формування мовленнєвих умінь у дітей із ЗНМ, сприяє розвитку пізнавальної активності, самостійності та позитивної самооцінки.

Таким чином, розроблена програма може бути рекомендована для використання логопедами та вихователями дошкільних закладів компенсуючого типу з метою удосконалення мовленнєвого середовища та створення умов для природного розвитку зв'язного мовлення через діяльність і гру.

**Висновки та перспективи подальших пошуків у напрямі дослідження.** Після проведення формувального експерименту та аналізу отриманих результатів можна зробити такі висновки:

1. У дітей середнього дошкільного віку із загальним недорозвитком мовлення спостерігається позитивна динаміка розвитку зв'язного мовлення після впровадження Монтессорі-терапії: діти стали частіше використовувати розгорнуті висловлювання, будувати логічно послідовні розповіді.

2. Відзначено збагачення активного словникового запасу та підвищення граматичної правильності мовлення, що свідчить про активізацію мовленнєвої діяльності.

3. Значно покращилися сенсомоторні навички – розвиток дрібної моторики, зорово-моторної координації, уваги та пам'яті, які є передумовами формування мовлення.

4. Зросла мовленнєва ініціатива дітей: вони стали активніше вступати у діалог, коментувати дії, виявляти інтерес до спілкування.

Таким чином, результати дослідження підтверджують ефективність використання Монтессорі-терапії як засобу розвитку зв'язного мовлення у дітей середнього дошкільного віку із ЗНМ.

Перспективним напрямом подальших пошуків є розробка методичних рекомендацій для логопедів і педагогів щодо інтеграції Монтессорі-методики в систему спеціальної освіти, а також дослідження можливостей її поєднання з іншими корекційними технологіями – арт-терапією, логоритмікою, сенсорним тренінгом.

Список використаних джерел:

- 1.Валецька А. І. Розвиток мовлення молодших школярів в умовах інклюзивного класу першого циклу навчання. КривийРіг, 2022. 119 с.
- 2.Горай І. В. Формування лексико-граматичної сторони мовлення у дітей із ЗНМ. *Реабілітаційна педагогіка: теорія і практика*. Полтава. 2009. ПДПУ. С. 50.
- 3.Монтессорі М. Мій метод: Керівництво по самостійній діяльності дитини. Київ :Сварог, 2018. 224 с.
- 4.Рібцун Ю. В. Корекційне навчання з розвитку мовлення дітей молодшого дошкільного віку із ЗНМ :програмно-методичний комплекс (Рекоменд. МОН України, Лист № 1/11-9371 від 11.10.2010 р.)Київ:ОсвітаУкраїни, 2011. 292 с.
5. Трофименко Л.І. Розвиток мовлення дітей із ЗНМ: сучасні підходи. – К.: Освіта, 2020.

Соколова Г.Б., Никифорова Ю.С.

## ПІСОЧНА ТЕРАПІЯ ЯК МЕТОД КОРЕКЦІЇ ПОРУШЕНЬ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ

**Постановка проблеми.**Зважаючи на те, що кількість дітей з порушеннями розвитку щороку зростає, наука постала перед пошуком нових ефективних методів для корекційної роботи для дітей з особливими потребами, зокрема з порушеннями мовлення.Широку популярність в корекційній роботі з дітьми з порушеннями мовлення здобуває один із методів арт-терапії – метод пісочної терапії. Пісочна терапія є універсальним методом при корекції, оскільки є мультифункціональним та доступним як для дітей із типовим розвитком, так і для дітей з особливими потребами, у яких порушення мовлення виступає вторинним розладом.

**Аналіз останніх публікацій.** Тема пісочної терапії розглянута в дослідженнях таких науковців як Ю.Рібцун [5], О. Войцеховська[2], Н. Зінченко[3] та ін.

Ю.Рібцун зазначає, що використання пісочної терапії в роботі з дітьми з мовленнєвими порушеннями, допомагає вирішити такі завдання: організаційно-методичні, освітні, корекційні, розвивальні, психотерапевтичні та виховні[5, с.186].

На думку О.Войцеховської, дитина, будуючи картину з піску,переносить на пісочну «картину» історію свого внутрішнього світу і «диспозицію» в ньому на даний момент, розігруючи на піску різноманітні казкові сюжети, дитина набуває безцінного досвіду безлічі життєвих ситуацій, а цей досвід у свою чергу потрапляє в несвідоме[2, с.80].

За даними Н. Зінченко, пісочна терапія впливає на саморегуляцію психіки. Метод пісочної терапії пропонує контейнер для невербального символічного вияву внутрішнього світу дитини в процесі гри у захищеному просторі, що дозволяє відчути себе прийнятними[3, с.78].

Наукове видання

ПРОБЛЕМИ РЕАБІЛІТАЦІЇ  
Збірник наукових праць

За зміст та орфографічне оформлення відповідальність несуть автори наукових робіт